

esu

Tauralaukio progimnazijos laikraštis visiems

2018 metų pavasaris

VELYKOS

Velykos – pirmoji didžioji pavasario šventė. Tai lietuvių senovinė gamtos atgimimo, augmenijos prisikėlimo šventė. Ši šventė Lietuvoje jau daugelį metų švenčiama kaip Kristaus prisikėlimo šventė. Svarbiausias Velykų simbolis – dažytas kiaušinis. Jis yra gyvybės, gėrio, derlingumo simbolis. Pavasarį, atgimstant gamtai, kiaušinis naudojamas kaip magiška priemonė gyvybės jėgoms sužadinti. Kodėl reikia dažyti ir daužyti margučius? Kiaušinis simbolizuoja žemę: lukštas – žemė, baltymas - vanduo, trynys – saulė. Žmonės tikėjo, kad, sudaužius kiaušinį, išleidžiama saulė ir sušildo žemę.

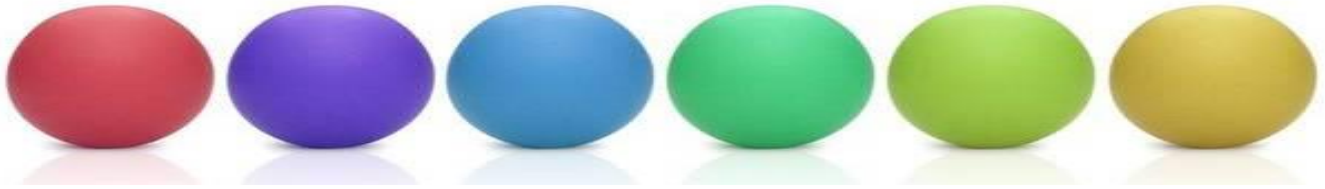
Šv. Velykų proga linkime -
daugiau **šviesos** - kad kasdien būtų vis šviesiau,
daugiau **džiugesio** - kad šypsenomis pasipuoštų veidai, kad širdys dovanotų daugiau
supratimo ir meilės artimui,
daugiau saulės spindulių, pakilios pavasarinės nuotaikos,
daugiau **gerumo** ir nuoširdaus **laimės** jausmo...

Sniego atsisveikinimas.

Dabar už lango tirpsta sniegas. Dulksnos lašeliai, lyg maži kristalėliai, padengė mano langą. Dangus pilkas, debesys, tarsi šydas, aptraukė dangų. Jis atrodo liūdnas, bet laukas kvepia pavasariu. Jau gali išgirsti paukščius, pamatyti išsprogusį lapo pumpurėlį. Už lango matau gatvę, kurios ramybę retkarčiais sudrumsčia važiuojantis automobilis ar einantis žmogus. Taip pat matau žolę, nuvargintą žiemos, besiruošiančią atgyti. Gamta jau bunda ir tai yra nuostabu. Gamtos harmonija žadina vidinę ramybę. Išėjus laukan ir įkvėpus gaivaus vėjo, siela trumpam apimsta, laikas, regis, sustoja. Tie mažyčiai lietaus lašeliai ant lango kužda, kad pavasaris jau ne už kalnų, ir aš nekantrauju vėl išvysti saulės spindulius, šokinėjančius mano kambaryje.

Enida Kaminskaitė

Faktai apie Velykas

*** Net 76 % žmonių šokoladinį Velykų zuikį pradeda valgyti nuo ausų.

*** Kasmet pasaulį išvysta apie 90 milijonų šokoladinių zuikių.

*** Jei norite, kad Velykų dieną margučiai lengvai luptųsi, nusipirkite kiaušinius 10 – 14 dienų prieš dažymą.

*** Viduramžiais kiaušinius daužyti buvo įprasta ne prie Velykų stalo, o bažnyčioje. Tais laikais kunigas pirmasis savo margučiu pabandydavo sudaužyti vieno iš choristų margutį, laimėtojas kovojo su sekančiu choristu ir t.t. Galiausiai laimėdavo tas, kurio kiaušinis išmušus 12-ai valandai būdavo sveikas.

*** Norėdami nudažyti kiaušinius be jokios chemijos, galite pasinaudoti šiais augalais ir išgauti norimą spalvą:

Raudonai spalvai išgauti naudokite gervuogių, braškių, aviečių, burokėlių arba spanguolių nuovirą.

Geltonai – medetkas.

Rudai – klevo žievę.

Oranžinei – svogūnų lukštus.

Violetinei – sutrintas nevirtas gervuoges.

Šviesiai rudai – kavą.

Ankstyvo pavasario melancholija

Lietaus debesys, sutepę dangaus žydrynę, lėtai slenka neskaičiuodami laiko. Medžių plikos šakos, judinamos susimąščiusio liūdno vėjo, vos matomai siūbuoja, lyg slaptinai atsisveikindamos su laiko neskaičiuojančiais debesimis. Pilkšva sudrėkusi žolė niūriai tūno apačioje. Ko gero, ji nepatenkinta dėl netikėto atodrėkio. Iš prigimties pilkas cementas dėl susitelkusių balų lyg gyvas nuo lietaus lašų drebantis veidrodis atspindi tą pilką masę. Tušti daržai dūsauja pasiilgę spalvingų daržovių. Ir namų langai vieniši rodos. O aš nei prie žemės, nei prie dangaus - žiūriu į viską, kaip į liūdno pavasario meno kūrinį.

Milda Rimkutė

Pavasario nedrąsa

Prieš mano langus tyro tirštas rūkas, bet danguję nematyti nė vieno debesies. Tik beribė žydrynė, kuri tęsiasi begalės kilometrų nuo manęs. Lengva pavasario dulksna plauna mano langus ir ardo paskutines žiemos ir sniego atliekas. Pavasaris stengiasi išvaryti žiemą kaip įmanoma greičiau, nes nori mus džiuginti saulėtomis dienomis ir gėlių kvapais. Kieme jau galima matyti žalią pievą ir iš baltumo lenda vis daugiau spalvų. Šaltas vėjas plazdena trispalvę vėliavą prie kaimynų namo, kuri vis dar kabo po iškilmingos šventės. Ta vėliava lyg koks karys. Stovi ir bando būti nenunešta vėjo ir lietaus, kurie primena priešus. Kelias pasidarė, kaip vienas didelis tvenkinys ištirpusio sniego, vis plaukia tolyn, ir saulės spinduliai bando iškrapštyti, niekaip nenorinčią išeiti žiemą.

Ugnė Žalondauskytė

Lietuvių pasaka

Kodėl dažo kiaušinius?

Buvo vienas labai geras karalius. Visi žmonės jį labai mylėjo. Ir ne tik žmonės. Jį labai mylėjo ir gyvūnai, ir paukščiai. Tik karalius buvo nelaimingas – neturėjo vaikų. Ir žmonės buvo nelaimingi, – kas valdys kraštą, kai karalius numirs? Bet vieną dieną karaliui gimė sūnus. Visi labai apsidžiaugė. Džiaugėsi ir žmonės, ir paukščiai, ir gyvūnai. Iš to džiaugsmo višta padėjo raudoną kiaušinį. Nuo to laiko žmonės pradėjo dažyti kiaušinius. Mat nemokėjo kitaip savo džiaugsmo parodyti.

INTERVIU KAS ATSKLEIDŽIA TIKRAJĄ GERUMĄ?

Meida Vaitkutė

Susipažinkite:

*Mano mama Judita, jai 33metai.
Mėgsta sportuoti ir būti su šeima.*

Pasirinkau mamą, nes ji mano pašnekovė ir gera užtarėja, dažnai būna namie ir gali dabar pasikalbėti su manimi namuose darbo kambary.

Kaip atpažinti tikrąjį gerumą?

Tikrą gerumą galima atpažinti pagal žmogaus jausmus, darbus ir poelgius.

Kokia aplinka sukuria tą gerumą?

Bendravimas su šeimos nariais. Tarpusavio supratimas. Dėmesys savo artimiesiems žmonėms. Meilė sau ir kitiems...

Ar visi žmonės geri?

Kiekviename žmoguje slypi gėris. Tik ne visi tą gėrį parodo tinkamu laiku...

Ar gerumas priklauso ir nuo šeimos?

Didelę įtaką vaikams daro tėvai, jų dėmesys, bendravimas, meilė, švelnumas.

Ar yra daug žmonių savanorių?

Žmonės – gerumo ambasadoriai.

Aš manau, kad per mažai žmonių savanoriauja.

Ar žmonėms už savanoriškumą būna atlyginta?

Savanoriams būna atlyginta gerumu, dėkingumu.

Ar patys žmonės džiaugiasi, kai padaro gerą darbą?

Manau, kad taip, dėl to ir renkasi savanorystę, kuri teikia džiaugsmą.

Ar rūpinatės aplinkiniais?

Taip, dažniausiai, kai tik pastebiu, kad to rūpesčio kam nors reikia arba tiesiog noriu pagelbėti bei parodyti meilę.

Ar rūpinatės savo artimaisiais?

Taip, visada, besąlygiškai.

Ar rūpinatės sava aplinka?

Dažniausiai su šeima pavasarį renkame šiukšles, dalyvaujame talkose. Mes ypatingai skiriame dėmesį šiukšlių rūšiavimui.

Ką patartumėte tiems žmonėms, kurie pasigenda gerumo savo aplinkoje?

Patarčiau daugiau rūpintis savo šeima ir aplinkiniais bei nesielti neapgalvotai, būti dėmesingesniems.

Ačiū už interviu, man labiausiai patiko, kad buvo kalbama apie rūpestį šeimoje.

Velykų burtais ir spėjimais

* Per Šv. Velykas negalima niekam nieko skolinti, nes su skolintu daiktu iš namų gali būti išnešta ir sveikata.

* Jeigu Velykų rytas saulėtas, tai vasara bus graži, jei lietingas – prasta. Jei kiaušinio duobutė viršuje, laukia geri metai, jei šone ir neapvali – negandos.

* Nelaimėje reikia atsiminti vardą žmogaus, su kuriuo per Velykas atsigavėdamas valgei kiaušinį, tuomet bėda aplenks. Margučių lukštai, užkasti dirvoje lemia gerą rugių derlių ir apsaugoja žemę nuo kurmių.

* Trokštantiems, kad išsipildytų visi norai, Velykų dieną patariama daug ir ilgai suptis ant sūpynių ir nepamiršti, jog nuoširdus velykinis palinkėjimas turi pranašišką galią.

* Jeigu Velykų rytas saulėtas ir gražus, tai vasara bus graži, jeigu lyja - bus prasta vasara. Jeigu Velykų dieną atsitiks kokia nelaimė, tai ir metai bus nelaimingi. Ilgiau gyvens tas, kam atitenka stipresnis kiaušinis.

LAIŠKAS MAMAI

Kristupas Žiukas

Labas mama,

kaip sekasi? Ar Karolina išmoko daugybės lentelę? Ar Tėtis geriau jaučiasi?

Man sekasi neblogai. Nukeliavau be jokių problemų iki viešbučio Paryžiuje ir dar gavau krepšį su įvairiais vaisiais iš kambarinės. Tikrai pradžiugino po ilgos kelionės, kurioje valgiau tik mėsą. Kelionėje perskaičiau nuotykių knygą, kuri man labai patiko, tikiuosi, yra knygos tęsinys, nes ši knyga iš galvos neišeina. Tik apie ją ir galvoju.

Knyga apie kelių draugų nuotykius nežinomuose kalnyuose. Kelionėje jie sutikdavo įvairių būtybių, jas aprašydavo ir kartais labai arti būdavo prie savo pačių galo, nes šitos pabaisos buvo nedraugiškos. Jie tai sužinojo, kai prisiartino prie medžio -ilgo keturkojo monstro. Jis juos matė kaip kelis maisto trupinėlius, kuriuos nepakenktų sukrimsti. Po šio susidūrimo draugai buvo daug atsargesni, bet to nepakako. Atėjus nakčiai padangėmis skraidė milžiniški ereliai, kurie galėdavo juos pagriebti ir jiems būtų batai. Todėl draugai susirado saugų urvą ir ten pralaukė visą naktį. Ryte išlindo susimedžioti valgio ir pabėgti iš šio krašto savo pagamintu laiveliu...Praėjo mėnuo kančių, iki kol jie pabėgo. Grįžę atgal į civilizaciją papasakojo visiems apie šį kraštą, bet niekas jais nepatikėjo, galvojo, kad šie pramuštalgalviai išprotėję. Dabar jie keliaus atgal, bet su kamera ir geresne apsauga, dėl begalės turto ir populiarumo.

" Ar pinigai yra geriau už savo paties saugumą? " Čia buvo mano klausimas šiai knygai. Tikiuosi, kad tau ji patiko, kaip ir man. Bet užteks kalbėt apie šią knygą.

Rytoj eisiu aplankyti populiarųjį Luvrą ir nusifotografuosiu prie Eifelio bokšto. Nueisiu vakare į SPA, o kitą dieną skirsiu apsipirkinėjimui miesto parduotuvėse. Tikiuosi atsipalaiduoti, kad grįžęs atgal į Lietuvą susiimčiau ir užsidirbčiau pinigų motoroleriui.

Kaip ir viską papasakojau. Laukiu atsakymo.

Tave mylintis Kristupas.

Kas atspės, apie kokią knygą rašo Kristupas, kreipkitės į lietuvių kalbos mokytoją — pirmojo laukia prizas.

KOMIKSAS

MEDŽIOTOJAS IR VĖJAS

Gintarė Samuitytė

